

SECRETARIATUL GENERAL AL GUVERNULUI
DEPARTAMENTUL PENTRU RELAȚIA CU PARLAMENTUL

Biroul permanent al Senatului

L 275 / 27.5.2024
195, 222, 202, 229

Nr. 5038/2024

23. MAI. 2024

Către: **DOMNUL MARIO OVIDIU OPREA,
SECRETARUL GENERAL AL SENATULUI**

Ref. la: punctele de vedere ale Guvernului aprobate în ședința Guvernului din data de 16 mai 2024

STIMATE DOMNULE SECRETAR GENERAL,

Vă transmitem, alăturat, în original, **punctele de vedere ale Guvernului** referitoare la:

1. *Propunerea legislativă pentru modificarea și completarea Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă (Bp. 176/2024, L. 275/2024);*

2. *Propunerea legislativă pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice și pentru modificarea și completarea art. 337 din Legea nr. 286/2009 privind Codul Penal (Bp. 91/2024);*

3. *Propunerea legislativă privind atribuțiile Băncii Naționale a României în domeniul protecției consumatorilor de produse și servicii financiar-bancare și pentru modificarea unor acte normative (Bp. 118/2024);*

4. *Propunerea legislativă pentru modificarea Legii nr. 307/2006 privind apărarea împotriva incendiilor și completarea altor acte normative (Bp. 103/2024);*

5. *Propunerea legislativă pentru declararea anului 2025 Anul omagial Gheorghe Calciu-Dumitreasa (Bp. 125/2024).*

Cu deosebită considerație,

NINI SĂPUNARU

SECRETAR DE STAT

PRIM MINISTRU

Bircul permanent al Senatului

L. 22. 1. 27.5. 2024

Domnule președinte,

În conformitate cu prevederile art. 111 alin. (1) din Constituție și în temeiul art. 25 lit. (b) din *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul Administrativ*, Guvernul României formulează următorul:

PUNCT DE VEDERE

referitor la *propunerea legislativă pentru modificarea Legii nr. 307/2006 privind apărarea împotriva incendiilor și completarea altor acte normative*, inițiată de domnul senator AUR Dorinel Cosma împreună cu un grup de parlamentari AUR (**Bp. 103/2024**).

I. Principalele reglementări

Inițiativa legislativă are ca obiect de reglementare modificarea art. 39 din *Legea nr. 307/2006 privind apărarea împotriva incendiilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare*, completarea art. 30 și a Anexei nr. 2 a *Legii nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice*, precum și a Anexei nr. 1 la *Legea nr. 226/2006 privind încadrarea unor locuri de muncă în condiții speciale*, în sensul încadrării personalului serviciilor de urgență voluntare/private în condiții speciale de muncă, pentru a i se recunoaște efortul remarcabil în asigurarea securității și protecției comunității.

II. Observații

1. *Legea nr. 307/2006* vizează ansamblul integrat de activități specifice, măsuri și sarcini organizatorice, tehnice, operative, cu caracter umanitar și de informare publică, planificate, organizate și realizate potrivit prezentei legi, în scopul prevenirii și reducerii riscurilor de producere a incendiilor și asigurării intervenției operative pentru limitarea și stingerea incendiilor, în vederea evacuării, salvării și protecției persoanelor

periclitare, protejării bunurilor și mediului împotriva efectelor situațiilor de urgență determinate de incendii.

Începând cu data de 1 aprilie 2001, data intrării în vigoare a *Legii nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale*, sistemul anterior potrivit căruia locurile de muncă erau încadrate în grupele I, II și III de muncă în baza unei proceduri atribuite angajatorului a fost schimbat, în noua reglementare legală locurile de muncă fiind definite și clasificate în locuri de muncă în condiții deosebite, speciale și normale, în baza unor criterii prevăzute de legiuitor.

Astfel, locurile de muncă în condiții speciale au fost prevăzute expres și limitativ de art. 20 alin. (1) din *Legea nr. 19/2000*.

Prin adoptarea *Legii nr. 338/2002 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 49/2001*, care a modificat și completat *Legea nr. 19/2000*, s-a creat posibilitatea completării locurilor de muncă în condiții speciale.

În acest sens, alin. (2) al art. 20 (așa cum a fost modificat) a prevăzut că pot fi stabilite și alte locuri de muncă în condiții speciale, numai prin lege, în baza unor criterii și metodologii ce au fost stabilite prin *Hotărârea Guvernului nr. 1025/2003 privind metodologia și criteriile de încadrare a persoanelor în locuri de muncă în condiții speciale, cu modificările și completările ulterioare*, și care a avut ca termen, pentru îndeplinirea procedurilor și criteriilor de încadrare în condiții speciale, data de 30.06.2005.

Termenul de 30.06.2005, stabilit de legiuitor pentru îndeplinirea procedurilor și criteriilor de încadrare în condiții speciale, precum și inițierea procedurii de elaborare a proiectului de lege, în conformitate cu prevederile art. 3 și art. 7 din *Hotărârea Guvernului nr. 1025/2003 privind metodologia și criteriile de încadrare a persoanelor în locuri de muncă în condiții speciale* (modificată prin *Hotărârea Guvernului nr. 2280/2004*), nu a fost prelungit.

În baza acestei hotărâri, a fost adoptată de Parlamentul României *Legea nr. 226/2006 privind încadrarea unor locuri de muncă în condiții speciale* începând cu data de 01.04.2001.

Subliniem faptul că unitățile nominalizate distinct în anexa nr. 2 la *Legea nr. 226/2006* au parcurs o procedură administrativă cu caracter obligatoriu stabilită prin *Hotărârea Guvernului nr. 1025/2003*, finalizată prin emiterea unor avize cu caracter constitutiv de drept.

După intrarea în vigoare a *Legii nr. 226/2006*, au mai existat solicitări din partea unor angajatori pentru încadrarea unor locuri de muncă în condiții speciale, fapt ce nu a fost posibil, deoarece termenul de 30.06.2005

pentru reevaluarea locurilor de muncă prevăzut în *Hotărârea Guvernului nr. 1025/2003*, nu a fost prelungit.

Anexele la *Legea nr. 226/2006* au prevăzut în mod expres unitățile și activitățile care beneficiază de încadrare în condiții speciale de muncă, acordarea acestui beneficiu și altor unități/activități decât cele expres și limitativ enumerate, se putea efectua numai prin reluarea procedurii stipulate de art. 20 din *Legea nr. 19/2000* și numai în baza unui act normativ ce ar fi urmat să fie aprobat în acest sens.

Începând cu data de 01.01.2011, dispozițiile *Legii nr. 19/2000* și ale *Legii nr. 226/2006* au fost abrogate prin intrarea în vigoare a *Legii nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, cu modificările și completările ulterioare*.

Locurile de muncă în condiții speciale sunt nominalizate expres și limitativ în cuprinsul art. 30 alin. (1) din *Legea nr. 263/2010*.

Dreptul de încadrare în condiții speciale de muncă a impus în sarcina angajatorului obligația constituirii contribuției de asigurări sociale aferente acestei situații și a declarării persoanelor a căror activitate s-a desfășurat în aceste condiții prin intermediul *Declarației privind evidența nominală a asiguraților și a obligațiilor de plată către bugetul asigurărilor sociale de stat*, dispoziții detaliate în cuprinsul art. 138 din *Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare*.

Începând cu data de 1 septembrie 2024 va intra în vigoare *Legea nr. 360/2023 privind sistemul public de pensii, cu excepția art. 46 alin. (2), art. 84 alin. (6), art. 127, art. 168 alin. (2) și art. 169, care au intrat în vigoare la data de 1 ianuarie 2024*.

Locurile de muncă în condiții speciale sunt enumerate în cuprinsul art. 28 alin. (1) din *Legea nr. 360/2023 privind sistemul public de pensii*.

Menționăm, de asemenea, că locurile de muncă prevăzute la alin. (1) lit. d), f) - 1) se consideră a fi locuri de muncă în condiții speciale până la data de 1 ianuarie 2035.

Potrivit art. 33 alin. (1) coroborate cu dispozițiile art. 39 alin. (1) din *Legea nr. 307/2006* prevăd că "*Serviciile de urgență voluntare/private sunt structuri specializate, altele decât cele aparținând serviciilor de urgență profesioniste, organizate cu personal angajat și/sau voluntar, în scopul apărării vieții, avutului public și/sau a celui privat împotriva incendiilor și a altor calamități, în sectoarele de competență stabilite cu avizul inspectoratelor*", iar "*personalul angajat al serviciilor de urgență voluntare/private se încadrează în condiții de muncă similare personalului serviciilor de urgență profesioniste*".

Organizarea și funcționarea serviciilor de urgență voluntare/private se stabilește prin regulamente aprobate, după caz, de consiliile locale sau conducerile operatorilor economici și instituțiilor care le-au constituit, iar activitățile principale desfășurate de personalul serviciilor voluntare de urgență sunt reglementate de art. 34 și 37 din *Legea nr. 307/2006*, în timp ce principiile de organizare, funcționarea și atribuțiile serviciilor de urgență profesionale sunt reglementate prin *Hotărârea Guvernului nr. 1492/2004 privind principiile de organizare, funcționarea și atribuțiile serviciilor de urgență profesionale*, acestea din urmă funcționând ca inspectorate cu personalitate juridică, în subordinea Inspectoratului General pentru Situații de Urgență.

Există, așadar, un cadru normativ distinct de reglementare a organizării, funcționării, atribuțiilor și responsabilităților serviciilor de urgență profesionale, pe de o parte, și cele private/voluntare, pe de altă parte, precum și o reglementare legală a raporturilor dintre cele două servicii, caracterizate de complementaritate.

2. Referitor la celelalte aspecte menționate în *Expunerea de motive*, facem precizarea că *Hotărârea Guvernului nr. 1294/2001 privind stabilirea locurilor de muncă și activităților cu condiții deosebite, condiții speciale și alte condiții, specifice pentru cadrele militare în activitate* reglementează încadrarea în condiții deosebite, speciale și alte condiții numai pentru cadrele militare, iar *Hotărârea Guvernului nr. 1025/2003 privind metodologia și criteriile de încadrare a persoanelor în locuri de muncă în condiții speciale* reglementează încadrarea în condiții speciale pentru personalul civil.

Având în vedere prevederile distincte ale celor două acte normative putem concluziona că intenția legiuitorului a fost clară și anume de a trata distinct cele două categorii de personal (civil și militar) din punct de vedere al încadrării în condiții deosebite și/sau speciale de muncă.

De altfel, în vederea interpretării și aplicării unitare a dispozițiilor art.39 alin. (1) din *Legea nr. 307/2006*, Completul pentru soluționarea recursului în interesul legii din cadrul Înaltei Curți de Casație și Justiție a emis *Decizia nr. 8/7.03.2022*, publicată în Monitorul Oficial nr.453/06.05.2022.

Prin *Decizia nr. 8/2022*, instanța supremă a analizat dacă dispozițiile art. 39 alin. (1) din *Legea nr. 307/2006*, prin raportare la prevederile art. 1-3 din *Hotărârea Guvernului nr. 1.025/2003*, la dispozițiile art. 1 și art. 6 din *Hotărârea Guvernului nr. 1.294/2001*, precum și la prevederile art. 2 din *Ordinul ministrului de interne nr. 283/2002*, permit încadrarea

personalului angajat al serviciilor de urgență voluntare în condiții speciale de muncă.

În concret, a fost analizată situația persoanelor angajate cu contract individual de muncă în cadrul serviciilor de urgență voluntare care s-au constituit la nivelul consiliilor locale, respectiv în cadrul serviciilor de urgență private care s-au constituit la nivelul operatorilor economici și instituțiilor, în baza unei obligații legale, prevăzute de art. 32 alin. (3) din *Legea privind încadrarea unor locuri de muncă în condiții speciale nr.307/2006*, salariați care au solicitat în instanță încadrarea în condiții speciale de muncă în procent de 100% și emiterea unei dispoziții în acest sens de către angajatori.

În susținerea soluțiilor instanțelor care au stabilit faptul că art. 39 alin. (1) din *Legea nr. 307/2006* trebuie interpretat în sensul că încadrarea personalului angajat al serviciilor de urgență voluntare în condiții de muncă speciale se face în conformitate cu procedura prevăzută de *Hotărârea Guvernului nr. 1.025/2003*, s-a argumentat faptul că nu poate fi extinsă sfera reglementărilor speciale aplicabile militarilor din serviciile de urgență profesionale la alte categorii de persoane, ceea ce face ca activitatea personalului civil angajat al serviciilor de urgență voluntare să nu poată fi încadrată în condiții speciale de muncă în temeiul *Hotărârii Guvernului nr. 1.294/2001*, nici direct și nici prin asimilare, încadrarea acestora în locuri de muncă în condiții speciale realizându-se exclusiv potrivit normelor generale reprezentate de *Legea nr.226/2006* și *Legea nr. 263/2010*, care impun pentru această situație obligativitatea stabilirii prin lege a locului de muncă și a activității, cu aplicarea metodologiei cuprinse în *Hotărârea Guvernului nr. 1.025/2003*.

Dimpotrivă, instanțele care au apreciat că art. 39 alin. (1) din *Legea nr. 307/2006* trebuie interpretat în sensul că încadrarea personalului angajat al serviciilor de urgență voluntare în condiții de muncă speciale se face prin aplicarea *Hotărârii Guvernului nr. 1.294/2001* și a *Ordinului ministrului de interne nr. 283/2002* au considerat că „pompierii voluntari” (angajații serviciilor voluntare de urgență) sunt *ope legis* încadrați în condiții speciale de muncă, întrucât, chiar dacă *Hotărârea Guvernului nr. 1.294/2001* vizează condițiile de muncă pentru cadrele militare în activitate, acest act normativ se aplică și personalului serviciilor voluntare de urgență, față de faptul că aceasta a fost opțiunea legiuitorului, astfel cum rezultă din conținutul art. 39 alin. (1) din *Legea nr. 307/2006*, iar activitățile pe care le desfășoară personalul serviciilor voluntare de urgență coincid cu cele din *Hotărârea Guvernului nr. 1.294/2001*, fiind prevăzute ca locuri de muncă în condiții speciale pentru personalul serviciilor de urgență profesionale.

Înalta Curte de Casație și Justiție a tranșat problema de drept și a stabilit cu putere obligatorie pentru instanțe faptul că *Hotărârea Guvernului nr.1.294/2001* face distincție clară în ceea ce privește încadrarea în condiții speciale sau deosebite de muncă, între cadrele militare și personalul civil din cadrul Ministerului Apărării Naționale, Ministerului Afacerilor Interne, Serviciului Român de Informații, Serviciului de Informații Externe, Serviciului de Protecție și Pază, Serviciului de Telecomunicații Speciale și Ministerului Justiției.

Astfel, în ceea ce privește personalul civil din cadrul instituțiilor enumerate, *Hotărârea Guvernului nr. 1.294/2001* face trimitere tot la condițiile de muncă sau activitățile stabilite prin art. 19 și 20 din *Legea nr.19/2000* (în vigoare la data adoptării hotărârii de Guvern), dreptul comun în materie, procedura de stabilire a salariilor civili care lucrează în aceste condiții urmând a fi reglementată prin protocol încheiat între Ministerul Muncii și Solidarității Sociale și instituțiile respective.

Așadar, cu atât mai puțin *Hotărârea Guvernului nr. 1.294/2001* ar putea fi aplicabilă personalului civil angajat în cadrul consiliilor locale (servicii de urgență voluntare) sau operatorii economici (servicii de urgență private) cu atribuții în domeniul apărării și prevenirii incendiilor.

Atunci când legiuitorul a dorit ca prevederile *Hotărârii Guvernului nr. 1.294/2001* să se aplice și altor categorii de personal a prevăzut în mod expres acest lucru, sens în care pot fi menționate, exemplificativ, dispozițiile art. 11 din *Legea nr. 223/2015 privind pensiile militare de stat*, care stabilesc că prevederile *Hotărârii Guvernului nr. 1.294/2001* aplicabile militarilor din cadrul Ministerului Justiției se aplică și funcționarilor publici cu statut special din sistemul administrației penitenciarelor.

Înalta Curte de Casație și Justiție a admis recursul în interesul legii formulat de Colegiul de conducere al Curții de Apel Suceava și a stabilit următoarele: "*În interpretarea și aplicarea unitară a dispozițiilor art. 39 alin. (1) din Legea nr. 307/2006, personalul angajat al serviciilor de urgență voluntare/private nu este încadrat „ope legis” în condiții speciale de muncă, prin raportare la art. 1-3 din Hotărârea Guvernului nr.1.025/2003, iar dispozițiile art. 1 și 6 din Hotărârea Guvernului nr.1.294/2001 și ale art. 2 alin. (2) din Ordinul ministrului de interne nr.283/2002 nu îi sunt aplicabile.*"

Subliniem faptul că dezlegarea dată de către Înalta Curte de Casație și Justiție în recursul în interesul legii este obligatorie, conform dispozițiilor art.517 alin. (4) din *Codul de procedură civilă*, motiv pentru care prevederile art. 39 alin.(1) din *Legea nr. 307/2006* se interpretează în sensul în care a fost decis de către această instanță.

3. Analiza conținutului propunerii legislative scoate în evidență faptul că aceasta nu este coroborată cu legislația cadru în domeniul pensiilor.

De asemenea, potrivit normelor de tehnică legislativă, această propunere legislativă a creat un paralelism legislativ în sensul că a introdus aceeași reglementare privind condițiile speciale de muncă în cuprinsul a două articole distincte.

Din analiza *Expunerii de motive*, observăm faptul că inițiatorii fac confuzie în ceea ce privește intenția legiuitorului atunci când a prevăzut în cuprinsul art. 39 alin. (1) din *Legea nr. 307/2006 privind apărarea împotriva incendiilor* că personalul angajat al serviciilor de urgență voluntare/private se încadrează în condiții de muncă similare personalului serviciilor de urgență profesioniste cu intenția de a încadra în condiții de muncă speciale personalul serviciilor voluntare/private.

Condițiile de muncă ale personalului serviciilor de urgență profesioniste sunt reglementate distinct în *Hotărârea Guvernului nr.1294/2001 privind stabilirea locurilor de muncă și activităților în condiții deosebite, condiții speciale și alte condiții specifice pentru cadrele militare în activitate, cu modificările și completările ulterioare*.

Astfel, potrivit prevederilor cap. II din Anexa nr. 2 a actului normativ menționat, activitățile de intervenție la stingerea incendiilor, la acțiuni de salvare, evacuare și protejare a oamenilor, animalelor și bunurilor aflate în pericol, de limitare și înlăturare a urmărilor accidentelor, catastrofelor și calamităților naturale, precum și la activități de urgență medicală și de protecție civilă sunt stabilite în condiții speciale.

Aceste prevederi sunt aplicabile cadrelor militare, personalului militar și personalului civil care își desfășoară activitatea în instituțiile de apărare națională, ordine publică și siguranță națională.

Încadrarea personalului angajat al serviciilor de urgență voluntare în locuri de muncă cu condiții speciale se realizează, potrivit prevederilor *Legii nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, cu modificările și completările ulterioare*, urmând metodologia cuprinsă în *Hotărârea Guvernului nr. 1025/2003 privind metodologia și criteriile de încadrare a persoanelor în locuri de muncă în condiții speciale, cu modificările și completările ulterioare*.

Activitatea serviciilor voluntare pentru situații de urgență nu se regăsește pe lista locurilor de muncă în care se desfășoară activități ce pot fi încadrate în condiții speciale, prevăzute în *Hotărârii Guvernului nr.1025/2003*.

Potrivit prevederilor art. 5 alin. (3) din *Hotărârea Guvernului nr. 1025/2003*, obligația privind întreprinderea demersurilor pentru încadrarea locurilor de muncă în condiții speciale revine angajatorului.

Prin urmare, încadrarea personalului serviciilor voluntare pentru situații de urgență în grupele superioare de muncă este supusă reglementărilor de drept comun, iar personalului serviciilor de urgență profesioniste, care au statut de cadre militare sau fac parte din alte categorii de personal militar (soldați și gradați profesioniști), le sunt aplicabile reglementările speciale și derogatorii menționate anterior.

4. Considerăm că titlul inițiativei legislative trebuia să se refere și la completarea *Legii nr. 263/2010*, propusă la Art. II, având în vedere dispozițiile art. 41 alin. (1) din *Legea nr. 24/2000*, potrivit căreia „*Titlul actului normativ cuprinde denumirea generică a actului, în funcție de categoria sa juridică și de autoritatea emitentă, precum și obiectul reglementării exprimat sintetic*”.

5. Semnalăm că propunerea legislativă cuprinde modificări ale unui act normativ abrogat, *Legea nr. 226/2006 privind încadrarea unor locuri de muncă în condiții speciale*, iar abrogarea expresă a acestui act este un eveniment legislativ produs prin adoptarea *Legii nr. 263/2010*, conform art.196 lit. m).

6. Nu poate fi acceptată propunerea de modificare a art. 39 alin. (1) din *Legea nr. 307/2006* în sensul stabilirii unei dispoziții prin care să fie reglementat, la nivel primar, faptul că personalul serviciilor voluntare/private pentru situații de urgență se încadrează în condiții speciale, din următoarele considerente:

- excedează domeniului de aplicare a *Legii nr. 307/2006*¹;
- contravine nivelului de reglementare a condițiilor de încadrare în muncă prin hotărâre a Guvernului;
- dispoziția propusă este discriminatorie, întrucât prin *Legea nr.307/2006* nu sunt stabilite dispoziții similare pentru personalul serviciilor de urgență profesioniste.

¹ Art. 1 alin. (1) – „*Apărarea împotriva incendiilor reprezintă ansamblul integrat de activități specifice, măsuri și sarcini organizatorice, tehnice, operative, cu caracter umanitar și de informare publică, planificate, organizate și realizate potrivit prezentei legi, în scopul prevenirii și reducerii riscurilor de producere a incendiilor și asigurării intervenției operative pentru limitarea și stingerea incendiilor, în vederea evacuării, salvării și protecției persoanelor periclitate, protejării bunurilor și mediului împotriva efectelor situațiilor de urgență determinate de incendii*”.

Pe de altă parte, pentru evitarea caracterului retroactiv al normei, apreciem că soluția propusă la art. I trebuia redată ca articol roman de sine stătător și nu de modificare a art. 39 din *Legea nr. 307/2006*, astfel încât să rezulte că, începând cu data intrării în vigoare a prezentei inițiative parlamentare, locurile de muncă pe care este încadrat personalul serviciilor vizate de text, sunt considerate locuri de muncă în condiții speciale. De altfel, având în vedere că o astfel de încadrare a locurilor de muncă are doar consecințe legate de aplicarea *Legii nr. 263/2010* cu privire la persoanele care le ocupă, s-ar fi impus analiza dacă sunt suficiente, pentru atingerea scopului propus, soluțiile de la art. II.

7. În ceea ce privește propunerea de completare a *Legii nr. 263/2010* prin introducerea lit. m) la art. 30 alin. (1) și a unui nou punct, pct. 52 la Anexa 2, prin care să fie prevăzută "*activitatea serviciilor voluntare/private*", astfel încât să fie recunoscute condițiile speciale pentru personalul care lucrează în acest domeniu, precizăm că încadrarea personalului angajat al serviciilor de urgență voluntare/private în locuri de muncă cu condiții speciale se realizează în prezent, potrivit prevederilor *Legii nr. 263/2010*, urmând metodologia cuprinsă în *Hotărârea de Guvern nr. 1025/2003*, acte normative de referință asupra cărora pot interveni evenimente legislative de modificare sau completare.

III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere considerentele prezentate, Guvernul nu susține adoptarea acestei inițiative legislative.

Cu stimă,
Ion ~~Marcel~~ CIOLACU

PRIME-MINISTRU

Domnului senator Nicolae – Ionel CIUCĂ
Președintele Senatului